

مفهوم پردازی شناختی رفتاری برای اختلال و سواسی جبری

تألیف

ویکتوریا بریم
فیونا چالاکوم
ازمیتا پامر
پال سالکووس کیس

ترجمه

علی حسینزاده اسکوئی
ماندانا پیریائی

ویراستار فنی

دکتر حمید یعقوبی
دانشیار روانشناسی بالینی دانشگاه شاهد

با مقدمه

دکتر حبیب‌الله قاسم‌زاده
گروه روان‌پژوهی دانشگاه علوم پزشکی تهران
(بیمارستان روزبه)

فهرست مطالب

۱۱.....	مقدمه
۱۵.....	دیباچه
۱۷	پیشگفتار نویسندهان
۱۹.....	تقدیر و تشکر
۲۱.....	فصل ۱: شناخت و درک مشکل، پیش از ملاقات با فرد مبتلا به اختلال وسوسی جبری
۲۱.....	۱. اختلال وسوسی جبری چیست و چگونه بهنظر می‌رسد؟
۲۶.....	۱.۲ رویدادهای عادی مرتبط با اختلال وسوسی جبری
۲۷.....	۱.۳ شیوع اختلال وسوسی جبری و انواع اصلی آن
۲۹.....	۱.۴ تظاهرات رایج اختلال وسوسی جبری
۳۲.....	۱.۵ اثرات و پیامدهای منفی اختلال وسوسی جبری
۳۴.....	۱.۶ پیامدهای منفی اختلال وسوسی جبری برای خانواده
۳۵.....	۱.۷ علل بروز اختلال وسوسی جبری
۴۴.....	۱.۸ نظریه شناختی و مفاهیم ضمنی آن
۶۰.....	۱.۹ اثربخشی رفتاردرمانی و درمان شناختی رفتاری در اختلال وسوسی جبری
۶۷.....	۱.۱۰ نکات کلیدی برای فعالیت بالینی
۷۸.....	فصل ۲: ارزیابی اختلال وسوسی جبری، هنگام ملاقات با فرد مبتلا به اختلال وسوسی جبری
۷۸.....	۲.۱ ارزیابی برای درک بهتر مشکل: اقدامات مقدماتی
۸۳.....	۲.۲ شکل‌های دیگر مشکل؛ کانون نگرانی‌ها
۸۳.....	۲.۳ تشخیص در اتاق درمان: تعیین اینکه اختلال وسوسی جبری چه هست و چه نیست
۸۴.....	۲.۴ اختلال وسوسی جبری در بافت زندگی مراجع
۸۵.....	۲.۵ سایر تشخیص‌های همراه
۸۸.....	۲.۶ شخصیت
۸۹.....	۲.۷ ارزیابی خطرات
۹۲.....	۲.۸ ارزیابی شدت اختلال وسوسی جبری: مقیاس‌های بالینی و پرسشنامه
۹۳.....	۲.۹ توجه به نظارت بالینی: مشکلات پیش روی مرحله ارزیابی

۹۴	۲.۱۰ پایان ارزیابی: اختلال وسوسی جبری مشکل اصلی است، گام بعدی چیست؟
۹۴	۲.۱۱ چک لیست پایان ارزیابی
۹۷	فصل ۳: درمان شناختی رفتاری برای اختلال وسوسی جبری
۹۸	۳.۱ اصول اولیه درمان
۱۰۲	۳.۲ درک مشترک از اختلال وسوسی جبری: فرمول بندی
۱۱۵	۳.۲.۱ توجه به نظارت بالینی: فرمول بندی
۱۱۶	۳.۳ عادی سازی
۱۱۸	۳.۳.۴ سودمندی افکار مزاحم
۱۱۸	۳.۴ نقشه راه: تعیین اهداف درمان
۱۲۰	۳.۵ ایجاد درکی جایگزین: نظریه A و B
۱۲۸	۳.۶ حرکت به سمت تغییر فعال
۱۴۱	۳.۷ تغییر: فرآیند کشف و گردآوری شواهد یا «کشف سازوکارهای حقیقی دنیا»
۱۷۲	۳.۸ سایر روش‌های استدلایلی برای ترغیب ایجاد تغییر در باورها
۱۸۰	۳.۹ خاتمه درمان
۱۸۹	فصل ۴: فراسوی اصول درمانی
۱۹۰	۴.۱ اختلال شخصیت وسوسی جبری
۲۰۲	۴.۲ اختلال وسوسی جبری و اختلال استرس پس از سانحه
۲۰۸	۴.۳ آلودگی ذهنی
۲۱۵	۴.۴ احساس شرم در اختلال وسوسی جبری و مداخله بر آن
۲۴۱	۴.۵ انعطاف‌پذیری کاربرد درمان شناختی رفتاری اختلال وسوسی جبری
۲۴۹	۴.۶ مشارکت اعضای خانواده و دوستان در درمان شناختی رفتاری اختلال وسوسی جبری
۲۵۶	۴.۷ ارتقای مستمر دانش و مهارت‌های خود به عنوان درمانگر
۲۶۳	۴.۸ نظارت و سرپرستی بالینی
۲۶۶	۴.۹ نتیجه‌گیری: اختلال وسوسی جبری، مشکلی زائد
۲۷۹	پیوست‌های درمان شناختی رفتاری اختلال وسوسی جبری
۲۸۱	پیوست ۱: کاربرگ نظریه A و B
۲۸۲	پیوست ۲: کاربرگ آزمایش رفتاری
۲۸۳	پیوست ۳: کاربرگ نقشه راه درمان درک و شناخت مشکل تغییر
۲۸۴	زیان‌های اختلال وسوسی جبری و مزایای تغییر

برنامه‌ریزی برای آینده	۲۸۴
پیوست ۴: سیاهه وسوسی جبری (OCI)	۲۸۵
پیوست ۵: مقیاس فرض‌های مرتبط با مسئولیت‌پذیری (RAS)	۲۹۰
پیوست ۶: پرسشنامه تفسیرهای مرتبط با مسئولیت‌پذیری (RIQ)	۲۹۴
باورها	۲۹۵
پیوست ۷: راهنمای مقیاس شناخت درمانی برای اختلال وسوسی جبری (CTS-OC)	۲۹۸
رتبه‌بندی مقیاس	۲۹۹
نمونه‌ای از رتبه‌بندی مقیاس	۲۹۹
توزيع رتبه‌بندی	۳۰۰
اختلال وسوسی جبری: چک لیست مهارت‌های درمانگر	۳۰۱
بخش ۱: مهارت‌های عمومی درمانگر	۳۰۲
۱. منطق درمان	۳۰۳
۲. تعیین دستور جلسه	۳۰۴
۳. نحوه برخورد با سؤالات مراجع	۳۰۶
۴. نحوه برخورد با اطمینان‌خواهی مراجع	۳۰۸
۵. شفافیت در رابطه درمانی	۳۰۹
۶. زمان‌بندی مناسب	۳۱۰
۷. مهارت بین فردی	۳۱۲
بخش ۲: مفهوم پردازی، راهبردها و فنون	۳۱۴
بخش ۳: نظارت بر مداخلات درمانی	۳۳۲
واژه‌نامه انگلیسی به فارسی	۳۳۵
واژه‌نامه فارسی به انگلیسی	۳۳۶

مقدمه

به طور کلی، درمان روان‌شناختی اختلال وسواس را، امروزه، می‌توان در دو دسته نه چندان جدا از هم قرارداد: ۱) شیوه‌های درمانی مبتنی بر خوگیری، رویارویی، بازداری و یادداگیری؛ ۲) شیوه‌های مبتنی بر شناخت، تفسیر، پردازش افکار، تصاویر ذهنی، تکانه‌ها و شک و تردیدهای وسواسی. از جمله سازوکارهای مهم دسته نخست درمان، مواجهه یا رویارویی است که عمدتاً در مورد وسواس‌های عملی به کار گرفته می‌شوند و از جمله سازوکارهای شناخته شده دسته دوم، جانشین‌سازی افکار و ارزیابی‌های متعادل به جای افکار و ارزیابی‌های گرافیده، افکار آگاهی‌بخش به جای افکار خودآیند، و تمایزگذاری بین فکر و عمل باشد. هم‌چنین، در این شیوه‌های درمانی سعی می‌شود با استفاده از تکنیک‌هایی به بیمار یا مراجع یاد داده شود که میزانی از ناطمنانی و عدم قطعیت را تحمل نماید. از نمایندگان مهم شیوه‌های نخست می‌توان به مارکس، امل‌کمپ، آست، گروه فوا، کوزک و استکتی اشاره کرد. مبانی نظری این نوع شیوه‌ها را می‌توان در آثا پی‌تر لنگ، آیسنک، راکمن و ولپی جوست‌جو نمود. از نمایندگان دسته دوم می‌توان کلارک، پوردون، آبرمووتیز و به خصوص سالکووس کیس را نام برد.

در این کتاب، درمان اختلال وسواس کم‌ویش در چهار چوب دیدگاه سالکووس کیس شرح داده شده است. نویسنده‌گان کتاب، علاوه بر خود سالکووس کیس عبارت‌اند از ویکتوریا بریم، فیونا چالاکوم و ازمیتا پامر که هر سه از چهره‌های شناخته شده درمانی هستند و در «مرکز اختلال‌های اضطرابی و ترومایی» بیمارستان ماذلی لندن مشغول می‌باشند. پال سالکووس کیس استاد دانشگاه آکسفورد و سردبیر مجله معروف *Journal Of Behavioural and Cognitive Psychotherapy* است.

افکار وسواسی، عموماً با نوعی ارزیابی، قضاوت و نتیجه‌گیری توأم است. به عنوان مثال، فکر یا ایده صدمه‌رساندن به کسی در ذهن، این گونه تعبیر می‌شود که چه بسا ممکن است در عالم واقع اتفاق بیفتد و یا این قضاوت را در بی دارد که فرد مورد نظر، آدم خوبی نیست و گرنه نمی‌باشد چنین افکاری به ذهن‌ش خطرور بکند.

سالکووس کیس بین افکار خودآیند و افکار وسواسی فرق قایل می‌شود. افکار خودآیند منفی، عبارت‌اند از واکنش‌های ذهنی انسان‌ها نسبت به شرایط محیطی. هدف این نوع افکار، اغلب، ایجاد سازگاری با محیط است. مشخصه اصلی آن‌ها خودآیند بودن‌شان است، به نحوی که گویی هیچ برنامه و قصدی در کار نیست. سالکووس کیس معتقد است که افکار وسواسی از جهت ایجاد مزاحمت، میزان

دخلات آگاهی و وقوف و میزان هم‌آهنگی با نظام اعتقادی فرد بالافکار خودآیند فرق دارند. افکار خودآیند ممکن است در مواردی چندان ناخوشایند نباشند. در این حالت، فرد معتقد است که اگر بخواهد می‌تواند آن‌ها را مهار نماید. درحالی که افکار وسوسی برهم زننده آرامش و ثبات درونی هستند و اتفاقاً نقطه‌ای را آماج یا مورد سؤال قرار می‌دهند که در کانون نظام اعتقادی فرد قرار داشته باشد.

از مشخصات بارز این نوع افکار، احساس مسئولیت در فرد است. این نوع احساس، از این نظر اهمیت دارد که هرگونه عدول از اصول، به معنای بی‌حرمتی به دیگران، کار غیرانسانی و مستحق مجازات تلقی می‌شود. بنابراین، فرد می‌کوشد که آن‌ها را به نحوی خشی یا اثرزدایی بکند. در مواردی، این نوع احساس شدید مسئولیت، از سنین جوانی آغاز می‌شود، یعنی از زمانی که چندان آمادگی برای برخورد جذی با مسائل وجود ندارد. درنتیجه، ارزیابی‌ها و قضاوت‌هایی شکل می‌گیرند که خود را در قالب افکار تکرارشونده، به نمایش می‌گذارند. از آن جمله می‌توان به موراد زیر اشاره کرد: «فکر کردن درباره چیزی، همانند انجام دادن آن چیز است»؛ «اگر نتوانم جلوی آسیبی را بگیرم، درست ماند آن است که آسیبی به کسی برسانم»؛ حتی اگر احتمال وقوع مسأله‌ای کم باشد، باید جلوی آن گرفته شود، و گرنه ما مسئول خواهیم بود»؛ «اگر در برابر افکار وسوسی، واکنش‌های خشی‌سازی از خود نشان ندهیم، مانند این است که به آن افکار عمل کرده‌ایم»؛ «هر انسانی مسئول کترل افکار خودش است».

در مجموع، این اصل در ذهن فرد وسوسی وجود دارد که اگر در کارها موفق نباشد یا کارها «درست» انجام نپذیرد، تقصیر اوست. این احساس، تنها در پاسخ به موقعیت‌های واقعی خود را نشان نمی‌دهد، بلکه در ذهن هم این گونه تفسیر می‌شود. این احساس یا حالت، در نظریه سالکووس کیس «احساس مسئولیت بیش از حد یا گزارفیده» نامیده شده است. فرد وسوسی برای برخورد با افکار وسوسی و برای دست یافتن به نوعی «آرامش»، به الگوهای رفتاری خاصی روی می‌آورد. این الگوها بر طبق رسم و آدابی صورت می‌گیرند که در اختلال وسوس، با عنوان «آیین‌واره‌های خشی‌ساز یا اثرزدا» از آن‌ها یاد می‌شود. اکثر رفتارهای اجباری در این دسته قرار می‌گیرند. درواقع، این رفتارها برای اجتناب از احساس مسئولیت و زدودن آثار حسّ گناه، شرمندگی و از بین بردن احتمال صدمه‌رساندن به دیگری، صورت می‌گیرند. اما مسأله این جاست که حل مسأله، خود، به صورت مُعقلی درمی‌آید و فرد وسوسی بین افکار وسوسی و اعمال اجباری که ظاهرًا به منظور دفع آن افکار بروز داده می‌شوند، گرفتار می‌شود و درنتیجه، حلقة مشکلات و مسائل وسوس کامل می‌شود.

آن‌چه در دیدگاه سالکووس کیس، از لحاظ درمانی اهمیت پیدا می‌کند، علاوه بر ارزیابی دقیق و همه جانبه رفتارهای اجباری و افکار وسوسی، تحلیل شناختی، و شکستن حلقة بین آیین‌واره‌ها از یک سوی و معنا و مفهوم برانگیزان‌ها و افکار مزاحم از سوی دیگر است. در این شیوه درمانی، افکار مزاحم به عنوان افکاری نگریسته می‌شوند که بیشتر حاصل نگرانی‌ها، باورهای غیر منطقی و

مسئولیت غیر ضروری می‌باشد و نه درک واقعیت‌ها. و بعد، متناسب با میزان و شدت این افکار، یا مستقیماً خود افکار، آماج تغییر قرار می‌گیرند و یا کارِ درمانی با تغییر در آینه‌واره‌ها آغاز می‌شود. سالکووس‌کیس و همکاران (۲۰۲۴) در مقاله‌ای سعی کرده‌اند تحول ۵۰ ساله‌ای را در درمان‌های شناختی- رفتاری، مورد بررسی قرار دهند. این گروه سعی کرده است بین نقش «عناصر مشترک» از سوبی و «سازوکار تغییر» از سوی دیگر در درمان تمایز قابل شود. بهتر است درمانگران قبل از به کار گرفتن تکنیک‌های این کتاب، این مقاله و نیز مقاله اسپنسر و همکاران (۲۰۲۳) که در آن سعی شده است با اشاره به مبانی نظری و تحقیقاتی، درمان‌های شناختی- رفتاری در خط مقدم درمان‌ها قرار داده شوند، مطالعه نمایند.

اما در نهایت نباید فراموش شود که روان درمانی از هر نوع و با هر رویکردی باشد، علاوه بر مبانی نظری و تکنیک‌های مشخص درمانی، جنبه «هنری»، بسیار قوی نیز دارد. مهارت و فراست درمانگر تنها در کاربرد تکنیک خلاصه نمی‌شود، بلکه در چه‌گونگی برخورد با مراجع، برقراری ارتباط حرفه‌ای و تسلط بر مبانی آسیب‌شناسی روانی و ارزیابی شخصیت نیز نهفته است و این‌ها همه، در ارتباطی انسانی، دوطرفه، رشد دهنده و «آزادی بخش»، معنا پیدا می‌کند.

کتاب علاوه بر پیش‌گفتار راکمن و سخنی از نویسنده‌گان، چهار فصل دارد. سه فصل نخست به درک و شناخت وسوسی، ارزیابی و درمان اختصاص دارد. ارایه نمونه‌های فراوان، توضیح کافی درباره جنبه‌های مختلف شناختی یا هیجانی- عاطفی و رفتاری وسوسی، چه‌گونگی آماده ساختن بیمار برای مشارکت در درمان، طرح مشکلات احتمالی در مورد پیش‌رفت درمان و چه‌گونگی برخورد با آن مشکلات، تأکید بر انجام تکالیف، استفاده از آزمون‌ها و فرم‌های مختلف، از جمله ویژگی‌های مهم این سه فصل است. اما ویژگی اصلی کتاب را باید در فصل ۴ جست‌وجو کرد. در این فصل است که وسوسی در متن، مورد بررسی قرار می‌گیرد. مثلاً در زمینه ارتباط وسوسی با «کمال‌زدگی»، «آلودگی ذهنی»، در کانون توجه قرار می‌گیرد. شرم‌زدگی، عیب‌جویی از خویشتن، مسئله دل‌سوزی و شفقت، نظارت بالینی و غیره، مطالب و نکات مفیدی ارایه شده است.

این کتاب بوسیله دو تن از دانشجویان کوشای علاقه‌مند روان‌شناسی در مقطع دکترای بالینی، آقایی علی حسین‌زاده اسکوئی و خانم ماندانا پیریائی و با نظرارت همکار ارجمند آقای دکتر حمید یعقوبی، به فارسی روان و دقیقی ترجمه شده است. اگرچه همه افراد کنج‌کاوی که بخواهند تغییری در الگوهای رفتاری و فکری وسوسی یا «وسوس‌گونه» خود ایجاد کنند، می‌توانند از مطالب و تکنیک‌های علمی این کتاب استفاده کنند، اما توصیه می‌شود که حتماً این کار زیر نظر درمانگر متخصص صورت پذیرد. دوره‌ای بود که افراد سعی می‌کردند وسوسی خود را از دیگران مخفی نگه دارند. این امر مخصوصاً در مورد وسوسی‌های فکری اتفاق می‌افتد و باعث آسیب‌رسانی بیشتر به خود فرد و اطرافیان می‌شود. اما امروزه، با توجه به پیش‌رفتهایی که در حوزه‌های دارودرمانی و روان‌درمانی اتفاق افتاده‌اند و ماهیّت

و سیر شکل‌گیری عالیم وسواس تا حدّ زیادی شناخته شده‌اند. توصیه می‌کنیم که افراد بدون ترس، نگرانی و احیاناً شرمساری و ملاحظاتی از نوع دیگر، به متخصص مراجعه کنند و مورد درمان قرار گیرند. با آروزی توفیق بیشتر برای مترجمان کتاب!

دکتر حبیب‌الله قاسم‌زاده

گروه روان‌پژوهشی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

بیمارستان روزبه

۱۴۰۳ آبان ماه

برای مطالعه بیشتر

الف. انگلیسی

- Ghassemzadeh, H., Rothbart, M. K. 4 Posner, M. I. (2019). Anxiety and brain networks of attentional control. *Cogn Behav Neurol.* 32 (1), 54- 62.
- Ghassemzadeh, H. (2018). Scrupulosity, Sexual rumination and cleaning in OCD. In A. P. Pedraza (ed.), *Linguistic taboo revisited- Novel insights from cognitive perspectives*. Berlin: De Gruyter Mouton. (243- 309).
- Ghassemzadeh, H., Rothbart, M. K. 4 Posner, M. I. (2017). Mechanisms of response Prevention and the use of exposure a therapy for OCD. *International Journal of Psychiatry*, 2 (1). 1- 8.
- Spencer, S. D. et al. (2023). Cognilive- behavioral therapy for OCD. *Psychiatr clin North Am.* 46 (1): 167- 180.
- Salkovskis, P. M. et al. (2024). How effective Psychological treatments work: Mechanism of change in cognitive behavioral therapy ad beyond. *Behaviotal and Cognitive Psychotherapy*. Jan. 1- 21.

ب. فارسی

سالکورس کیس، پ. م. اختلال‌های وسواسی. در هاوتون، گرک، سالکورس کیس و کوالک (ویراستاران)، رفتار درمانی شناختی، جلد ۱، تهران: انتشارات ارجمند، ۱۷۶-۲۲۳. (ترجمه حبیب‌الله قاسم‌زاده).

قاسم‌زاده، حبیب‌الله. رویارویی و پردازش هیجانی در شناخت و عاطفه: جنبه‌های بالینی و اجتماعی. به کوشش حبیب‌الله قاسم‌زاده. تهران: انتشارات ارجمند. (۸۰-۱۰۸).

دیباچه

در دهه ۱۹۵۰ روان‌شناسان علاقه‌مند به حوزه رفتارهای نابهنجار، مطالعه درباره مشکلات و سواسی جبری^۱ را آغاز کردند. آنها در ابتدا، روی رفتاری که برخی از افراد برای رهایی از احساس آلودگی مجبور به انجام آن بودند، یعنی شست‌وشوی مکرر و شدید دست‌ها تمرکز کردند. از این‌رو، شست‌وشوی و سواس‌گونه دست‌ها که آشکارا غیرمنطقی و نابهنجار تلقی می‌شد، به برجسته‌ترین تظاهر بالینی یک اختلال روانی تبدیل شد. سپس در سال‌های بعد، توجه روان‌شناسان به مطالعهٔ سایر رفتارهای غیرمنطقی نظیر وارسی اجبار‌گونه و شک و تردیدهای مکرر جلب شد.

در این دوره «مکتب» غالب در روان‌شناسی یعنی رفتارگرایی، صرفاً بر رفتارهای قابل مشاهده متتمرکز بود و از آنجایی که شیستن اجبار‌گونه دست‌ها بی‌شک جزئی از همین رفتارهای قابل مشاهده محسوب می‌شد، روان‌شناسان در گسترش و توسعه راهبردهای درمانی آن پیشرفت به‌سزایی از خود نشان دادند. آنها دریافتند که مواجهه طولانی مدت و مکرر با محرك‌هایی (آلودگی‌ها) که آغازگر رفتار شست‌وشو هستند، مشروط بر اینکه بیمار بتواند در برابر وسوسه شیستن دست‌های خود مقاومت نماید و از انجام آن امتناع کند، باعث کاهش تمایلات اجبار‌گونه او می‌شود. با این حال، از آنجایی که خود وسوس‌ها (افکار و تصاویر ناخواسته، مزاحم و تکرارشونده) خارج از محدوده رویکرد رفتارگرایان (رفتار قابل مشاهده) بودند، مورد غفلت واقع شدند.

تا اینکه در دهه ۱۹۸۰ دیدگاه‌های شناختی وارد حوزه روان‌شناسی رفتارهای نابهنجار شدند و در سال ۱۹۸۵ پال سالکووس کیس با ارائه تحلیل شناختی از اختلال وسوسی جبری (OCD)، درک ما را از این اختلال دگرگون ساخت. ایده‌های شناختی زمینه‌ساز پیشرفت قابل توجهی در درمان شدند و در پی آن رفتار درمانی جای خود را به درمان شناختی رفتاری برای اختلال وسوسی جبری داد. همچنین، مدل شناختی سالکووس کیس در کنار پیشرفت‌های دیگر این حوزه، بستری را برای درک وسوس‌ها (اعمال ذهنی، نه رفتارهای قابل مشاهده) فراهم ساخت. علاوه‌بر این، سالکووس کیس توجه همگان را به احساس مسئولیت‌پذیری افراطی که در بسیاری از بیماران مبتلا به اختلال وسوسی جبری دیده می‌شود، جلب کرد.

اختلال وسوسی جبری برخلاف بسیاری از اختلالات اضطرابی دیگر، دارای تظاهرات بالینی متنوعی است. یکی از ویژگی‌های ارزشمند کتاب حاضر، ارائه گنجینه غنی از مطالب بالینی است و در

آن به شرح حال پنج مراجع اشاره می‌شود که برخی از اشکال گوناگون اختلال و سواسی جبری شامل وارسی اجبارگونه، ترس از آلودگی، نشخوار فکری، احساس «درست و دقیق نبودن چیزها» و سواس مذهبی را نشان می‌دهند. البته آلودگی ذهنی^۱ به تازگی به این مجموعه اضافه شده و شامل برخی تغییرات حیرت‌انگیز مانند ترس از تبدیل^۲ (ترس از تبدیل شدن به ویژگی‌های ناپسند شخص دیگر)، آلودگی بصری و خود-آلودگی است.

راهبردهایی که برای درمان اختلال و سواسی جبری در این کتاب توضیح داده خواهد شد، توسط پروفسور سالکووس کیس ابداع شده است. وی تحقیقات بنیادین خود را با اقدامات بالینی عملی در هم آمیخته و صاحب نظری بر جسته در زمینه اختلال و سواسی جبری و سایر اختلالات اضطرابی است. این کتاب از چهار بخش: شرح جامعی از اختلال و سواسی جبری، سنجش، درمان و چشم‌اندازهای آن، تشکیل شده است. با کسب اجازه از پال سالکووس کیس، کتاب حاضر می‌تواند منبعی جامع، معتبر و آگاهی بخش برای خوانندگان باشد.

استنلی جک راکمن

---

1. Mental contamination
2. Fear of morphing

فصل ۱

شناخت و درک مشکل، پیش از ملاقات با فرد مبتلا به اختلال وسواسی جبری

کمک به افرادی که از اختلال وسواسی جبری (OCD) رنج می‌برند، کاری پیچیده و در عین حال ارزشمند است. برای کمک مناسب به این افراد، بسیار مهم است که درمانگر بتواند به طور شفاف در مورد مشکل و چگونگی تأثیر آن بر شخص بیندیشد و سپس از طریق گوش دادن فعال و دقیق، به درک تجربهٔ مراجع پردازد. هدف از چنین درکی تنها مسائل در حال وقوع نیست، بلکه انعکاس همدلی و فهم دقیق مراجع است که به واسطه آن می‌توان به درک مشترک مبتنی بر اعتماد و احترام متقابل دست یافت، درکی که اساس درمان را تشکیل می‌دهد. در بخش‌های بعدی، ما جنبه‌های اصلی این موضوع را از دیدگاه روان‌شناسخی و سایر دیدگاه‌ها از جمله شواهد پژوهشی منتخبی که بهتر است به طور دقیق با افراد مبتلا به اختلال وسواسی جبری به اشتراک گذاشته شود، خلاصه می‌کنیم.

۱.۱ اختلال وسواسی جبری چیست و چگونه به نظر می‌رسد؟

- «گازو خاموش کردم؟»
- «تصور رابطهٔ جنسی با رئیسم»
- «چاقو زدن به نوزاد»
- «این کار به نظم درست انجام نشده»
- «قفلاش کردم؟»
- «ذکنه تو اماکن مذهبی از الفاظ رکیک استفاده کنم»
- «ذکنه ایدز گرفتم؟»

ICD-10 (طبقه‌بندی آماری بین‌المللی بیماری‌ها و مسائل بهداشتی مرتبط^۱، راهنمای تشخیصی سازمان

جهانی بهداشت^۱؛ WHO، ۲۰۱۴) معیارهای تشخیصی رایج برای اختلال وسوسی جبری این گونه شرح می‌دهد:

«خصیصه اساسی این اختلال وجود افکار وسوسی مکرر یا اعمال اجباری است. افکار وسوسی، عقاید، تصاویر یا تکانه‌هایی هستند که به طور مکرر و به شکل کلیشه‌ای وارد ذهن بیمار می‌شوند. آنها تقریباً همیشه ناخوشایند هستند و بیمار اغلب نمی‌تواند در مقابل آن‌ها مقاومت کند. افکار وسوسی حتی اگر به طور غیرارادی و اغلب نفرت‌انگیز باشند باز هم به عنوان افکار خود فرد در نظر گرفته می‌شوند. اعمال اجباری یا رفتارهای تشریفاتی، رفتارهای کلیشه‌ای هستند که بارها و بارها تکرار می‌شوند. آنها ذاتاً نه لذت‌بخش هستند و نه منجر به انجام کارهای مفید می‌شوند. رفتارهای اجباری با هدف جلوگیری از رویداد ناخوشایند و عینی انجام می‌شود که اغلب شامل آسیب‌رسانی به دیگران یا آسیب دیدن خود بیمار می‌شود و او را می‌ترساند که مبادا در صورت عدم انجام این رفتارها اتفاق رفتارها منجر به تقویت آنها و درنتیجه تداوم همیشگی اضطراب می‌شود.»

راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی، ویرایش پنجم (DSM-V)، کتابچه راهنمایی است که توسط انجمن روان‌پژوهی آمریکا به رشتۀ تحریر درآمده است (۲۰۱۳) و تعریف تقریباً مشابهی از این اختلال را ارائه می‌دهد.

اگرچه روش DSM-V برای توصیف اختلال وسوسی جبری می‌تواند «تعریف عملیاتی» سودمندی باشد و به طور کلی به سمت دیدگاه پدیدار شناختی^۲ در حرکت است، اما از نظر کمک به درک تجربه زیسته افراد مبتلا به اختلال وسوسی جبری و سازوکارهای مرتبط با آن، با کاستی‌هایی همراه است. از این‌رو، روشی جایگزین برای درک مشکلات مرتبط با وسوسات این است که دیدگاه پدیدار شناختی مستقیم‌تری را در پیش گیریم. به عبارت دیگر باید دریابیم که اختلال وسوسی جبری چگونه توسط فرد و عزیزانش تجربه می‌شود؟ بدین منظور، ما به پنج نمونه موردنی اشاره می‌کنیم که تظاهرات رایج اختلال وسوسی جبری را نشان می‌دهند؛ ما از این مثال‌ها برای توضیح نکات اصلی مدل شناختی استفاده خواهیم کرد و سپس در ادامه کتاب، روند درمان آنها را تشریح می‌کنیم:

والتر: «همه چیز با اخبار روزنامه‌ها در خصوص تحقیقات پلیس درباره سوءاستفاده از افراد شروع شد. فکر کردن به قهرمان‌های دوران کودکی و کارهایی که آنها در آن زمان انجام می‌دادند، برایم منزجر کننده بود. پس از مدتی مشخص شد که چند تن از افرادی که متهم شده بودند، بسیگناه

1. World Health Organization
2. Phenomenology

هستند. این قضیه مسئله را ترسناک‌تر کرده مشکل من این طور شروع شد که می‌ترسیدم مبادا در گذشته، ناخواسته کاری انجام داده باشم یا متوجه نشده باشم که رفتارم نوعی سوءاستفاده بوده است. من نگرانم که مبادا به ناگهان سروکله یکی از شاگردان قدیمی ام پیدا شود و درباره کاری که انجام داده‌ام به پلیس بگوید. این مسئله باعث شد به این فکر کنم که اگر مورد اتهام قرار بگیرم چه؟ من تحمل این اتفاق را ندارم، احساس می‌کنم زندگی من به پایان رسیده است. دیر و زود دارد اما سوخت و سوز ندارد، بالاخره پلیس به در خانه‌ام می‌آید. گاهی فکر می‌کنم، بهتر نیست قبل از این اتفاق، پیش قدم شوم و خودم همه‌چیز را تمام کنم؟ حداقل با این کار خانواده‌ام را از احساس شرم و تحقیر در امان نگه می‌دارم.» (اختلال وسوسی‌جبری از نوع نشخوار فکری¹)

لیدیا: «فکر می‌کنم اگه مردم بفهمند مشکلی دارم، واقعاً تعجب می‌کنند. من آدم کاملاً معاشرتی و با اعتماد به نفسی هستم، البته جز در موقعی که این مشکل نمود پیدا می‌کند و واقعاً مرا آزار می‌دهد. من برای مدت طولانی با این مشکل زندگی کرده‌ام و اکنون این مشکل بخشی از وجود شده است. گمان می‌کنم به این حقیقت که این مشکل می‌تواند هر روزه چند ساعت از وقت مرا به خود اختصاص دهد عادت کرده‌ام. من روال وارسی کردن خود را به نوعی سرگرمی تبدیل کرده‌ام، باید چیزها را در گروههای سه‌تایی یا گاهی $3 \times 3 \times 3$ وارسی کنم، تا جایی که می‌توانم روی کاری که انجام می‌دهم تمرکز می‌کنم و با صدای بلند به شمارش خود ادامه می‌دهم تا حواسم پرت نشود. اگر شوهرم مایک، هنگام انجام وارسی‌هایم حواسم را پرت کند، خیلی از دست او عصبانی و دلخور می‌شوم، زیرا برای انجام دوباره وارسی‌هایم باید زمان بیشتری صرف کنم. هرچند می‌دانم او مقصراً نیست، اما وقتی مشغول وارسی هستم این مسئله برایم بسیار ناراحت‌کننده است.» (اختلال وسوسی‌جبری از نوع وارسی²)

سأول: «من همیشه جزو آن دسته از افرادی بوده‌ام که همه کارها را بسیار منظم و با دقت انجام می‌دهند و علاوه بر این، چیزهای پاکیزه و مرتب را دوست داشتم. به یاد دارم که در دوران کودکی هیچ‌گاه حاضر نشدم جوراب‌های نامرتب بپوشم و هیچ‌وقت دوست نداشتم فردی بی‌نظم و ترتیب باشم. تا جایی که به یاد دارم همیشه احساس می‌کردم که اگر کارها را به درستی انجام ندهم، اتفاق بدی رخ خواهد داد، اما در گذشته این مسئله صرفاً در حد اضطرابی گذرا و موقتی بود. هنگامی که خانه را ترک کردم و مسئولیت‌های بیشتری را بر عهده گرفتم، بیشتر و بیشتر متوجه شدم که باید کارها را به روش خاصی انجام دهم. خانواده و دوستانم می‌دانند که من در هر کاری راه و روش مخصوص به خود را دارم و برای همین، کاری به کار من ندارند؛ من خیلی احساس گناه می‌کنم

1. OCD characterized by rumination

2. OCD characterized by checking

چون می‌دانم که خانواده و دوستانم به‌خاطر اینکه همیشه خسته هستم و استرس دارم نگران من هستند. بعید می‌دانم شغل را از دست بدhem، چرا که اغلب اوقات کارم را واقعاً خوب انجام می‌دهم، با این حال نگرانم که اگر شغل سخت‌تری پیدا کنم، از اینکه نتوانم آن را انجام دهم استرس زیادی بگیرم. من واقعاً دوست دارم درسم را بخوانم و مربی بدناسازی شوم، اما احساس می‌کنم به‌کلی گیر افتاده‌ام و درگیر هستم. من حتی فرصت رفتن به باشگاه را ندارم چون بیش از حد خسته هستم؛ علاوه‌بر این، در آنجا مجبور بودم کارها را دقیق و منظم انجام دهم و برای همین خیلی خجالت می‌کشم که به باشگاه برگردم. (اختلال و سواسی جبری از نوع درست و دقیق نبودن کارها) جسی: «شوهرم می‌گوید که نسبت به میکروب‌ها پارانویید هستم، اما من هر کاری که می‌کنم تنها برای محافظت از فرزندمان است. باردارشدن بعد از چندین بار IVF برایم آنقدر سخت بود که نمی‌توانم اجازه دهم مشکلی برای او پیش بیاید. به‌نظرم همسرم متوجه نمی‌شود که در دوران بارداری مراقبت از بچه وظیفه من است. درگذشته من هیچ اهمیتی به چیزهایی که باید مراقب آنها باشیم نمی‌دام. هیچ وقت در مورد توکسوپالاسموز^۱ چیزی نشنیده بودم تا اینکه روزی یکی از مادران در گروه بارداری درباره آن به من اطلاعاتی داد. از آن زمان به بعد من خیلی بیشتر مراقب گریه‌ها هستم و به دلیل گریه خانگی خواهرم، دیگر به او سر نمی‌زنم. دیروز به‌خاطر بازگذاشتن پنجره آشپزخانه با شوهرم به‌شدت دعوا کردم، نمی‌فهمم وقتی می‌داند همسایه‌ها گریه دارند و آنها می‌توانند به‌راحتی وارد خانه شوند، چگونه می‌تواند این قدر بی‌خيال باشد.» (اختلال و سواسی جبری از نوع ترس از آلدگی)

جین: «من همیشه به اعتقاداتم کاملاً پاییند بوده‌ام، اما در طول سال‌های اخیر حساسیتم نسبت به آنها بیشتر شده است. من هر روز و گاهی در صورت امکان دو بار در روز به کلیسا می‌روم؛ اما تا به حال نشده کاری انجام دهم و این فکر به ذهنم خطور نکند که مبادا آن را اشتباه انجام داده باشم. این افکار واقعاً مرا از پای درمی‌آورند. تحمل این شرایط حتی با حضور فرزندان و شوهرم برایم سخت است. اگر به خودم فرصت بدhem که روی این افکار تمرکز کنم، احساس وحشتم از اینکه مبادا نفرین شده باشم، بیشتر می‌شود. من مدت طولانی است که درگیر این مشکل هستم و به درمان‌گران بسیاری مراجعه کردم. واقعاً نمی‌دانم دیگر چه کاری باید انجام دهم.» (اختلال و سواسی جبری از نوع افکار و سواسی و رفتارهای اجباری مذهبی)

والتر، لیدیا، سائول، جسی و جین با وجود تجربیات گوناگونشان، همگی از انواع رایج اختلال و سواسی جبری رنج می‌برند. این افراد علی‌رغم تجارب متفاوتی که دارند در دو مورد، با یکدیگر

۱. نوعی بیماری انگلی

اشتراك دارند. اولین مورد مربوط به تجربه‌های اين افراد است؛ مانند، پريشاني، ناتوانى و هزينه‌های شخصى ناشي از تجربيات آنها و همچنين، دشوارى در کثار گذاشتن افكار يا تغيير رفتارهایي که عملکرد روزمره آنها را مختل می‌کند. دومين وجه اشتراك اين افراد سازوکارهای زيربنائي و تداوم بخش مشكلات وسوسى هستند، اين سازوکارها شامل ادراک خطر و تهديد، مسئوليت‌پذيرى نسبت به آسيب‌ها و همچنين تلاش‌هایي است که مستقیماً برای ايمى جوبي انجام می‌شود؛ به اين موارد در ادامه کتاب پرداخته خواهد شد. ارائه توصيفات دوچاره از اختلال وسوسى جبری يعني هم توصيف ظاهري و هم عملکرد ادراک شده از وسوسه‌ها و رفتارهای اجباری در ذهن (تجارب زiste افراد از اين اختلال) به درک بهتر اين مشكل در چهارچوب شناختي رفتاري کمک خواهد كرد. بر اين اساس می‌توان وسوسه‌ها و رفتارهای اجباری را اين‌گونه تعریف کرد:

وسوسه‌ها^۱: افكار، تصاویر، تکانه‌ها يا شک و ترديدهای مكرري هستند که باعث هوشياری فرد از وجود خطر بالقوه‌اي که وي می‌تواند آن را ايجاد يا از آن جلوگيري کند می‌شود.

رفتارهای اجباری^۲: کنش يا واکنش‌هایي هستند که توسط فرد مبتلا به اختلال وسوسى جبری به منظور جلوگيري از وقوع خطری که وسوسه‌ها هشدار می‌دهند و همچنين، برای کاهش مسئوليت‌پذيری در مورد وقوع خطر، يا برای بي‌اشر کردن و خنثی‌سازی چيزهایي که ممکن است قبلًا اتفاق افتد باشد، انجام می‌شود.

با پيشرفت اختلال وسوسى جبری، ممکن است تمرکز رفتارهای اجباری به طور فزاینده‌ای به سمت دستيابي به احساسات «كاملًا درست نبودن چيزها» معطوف شود؛ اين احساسات به دنبال کسب اطمینان در مورد مسائل مرتبط با تهديد و مسئوليت‌پذيری هستند. کاهش اضطراب اغلب هدف ثانويه است، اما اين تنها در مواردي درست است که کاهش اضطراب با هدف اصلی يعني جلوگيري از ايجاد پيامدی وحشتنيک که فرد خود را مسئول آن می‌داند، تداخل نداشته باشد. پس جاي تعجب ندارد که انجام رفتارهای اجباری با افزایش اضطراب يا سایر احساسات ناراحت‌کننده همراه باشد.

پريشاني^۳: وسوسه‌هایي که سبب آگاهي فرد از وجود خطر بالقوه می‌شوند معمولاً پريشاني و ناراحتی‌هایي را در پی دارند که بسته به کانون تهديد می‌توانند شکل‌های مختلفی به خود بگيرند. اغلب موقع؛ اما نه هميسه، اين پريشاني‌ها به شکل اضطراب تجربه می‌شوند. اگر احساس تهديد معطوف به آينده باشد، به احتمال زياد اضطراب را در پی دارد، درحالی که نگرانی‌های مربوط به رویدادهای اخير يا گذشته منجر به احساس افسردگی، شرم و گناه

---

1. Obsessions
2. Compulsions
3. Distress

می‌شوند. البته به ندرت به این مسئله اشاره می‌شود که خشم نیز می‌تواند اغلب به عنوان واکنشی هیجانی در پاسخ به ترسی که فرد تجربه می‌کند، به وجود بیاید. رفتارهای اجباری معمولاً به عنوان منبع اصلی پریشانی در نظر گرفته نمی‌شوند، اما به دلیل اینکه به طور فزاینده‌ای در زندگی و روابط فرد داخل ایجاد می‌کنند، اغلب باعث ایجاد طیف وسیعی از هیجانات منفی، به ویژه افسردگی، خود انتقادی، شرم‌سازی و احساس خشم نسبت به خود یا دیگران می‌شوند. در حقیقت، این تلاش‌ها (انجام رفتارهای اجباری) برای مقابله با ترس‌ها (شستن، وارسی و خنثی‌سازی) است که معمولاً بیشترین تداخل را در زندگی فرد ایجاد می‌کنند. همان‌طور که در بخش ۲.۳ توضیح داده خواهد شد، اتفاقی که برای شخص آسیب‌دیده می‌افتد این است که راه حلش، خود به مشکل تبدیل می‌شود.

۱.۲ رویدادهای عادی مرتبط با اختلال و سواسی جبری

قبل از اینکه به دنبال درک اختلال و سواسی جبری به عنوان مشکلی بالینی باشیم، لازم است که آن را در چهارچوب فرآیندهای روان‌شناختی و تجربیات عادی در نظر بگیریم. این امر صرفاً یک تمرين علمی نیست، بلکه بخش جدایی‌ناپذیر از ایجاد درکی مشترک و تدوین درمان متعاقب آن است. به این افکار در ابتدای فصل از طریق نمونه‌ای از افرادی که مبتلا به اختلال و سواسی جبری نبودند، اشاره شد. راکمن و دسیلووا (۱۹۷۸) در مطالعه‌ای از افراد عادی در مورد وقوع افکار مزاحم، ناخواسته و غیرقابل قبول سؤال کردند. آنها دریافتند که ۷۹.۹٪ از شرکت‌کنندگانی که تشخیص بالینی نداشتند افکار و سواسی را گزارش کردند و از نظر محتوای افکار، تفاوتی بین افکار و سواسی در نمونه بالینی و غیربالینی دیده نشد. بعدها این یافته مجددًا توسط سالکووس‌کیس و هریسون در سال ۱۹۸۴ تکرار شد، آنها دریافتند که ۸۸.۲٪ از نمونه غیربالینی افکار و سواسی را تجربه می‌کنند. برای بررسی دقیق تر سالکووس‌کیس به دنبال مصاحبه با افرادی بود که به گزارش خود تا کنون هرگز افکار مزاحم را تجربه نکرده بودند اما هیچ یک از آنها حاضر به انجام مصاحبه نشدند و این مسئله نشان می‌دهد که احتمالاً عواملی نظیر مطلوبیت اجتماعی^۱ درنتیجه این پژوهش‌ها نقش داشته است. علاوه بر این، نتایج پژوهش فریستون و همکاران (۱۹۹۱)، روی دانشجویان حاکی از نرخ ۹۹٪ تجربه افکار مزاحم در آنها بود، بنابراین ما با اطمینان می‌توانیم بگوییم که تمامی انواع افکار مزاحم، از جمله آنهایی که اغلب مشخصه اختلال و سواسی جبری هستند، در اکثریت و چه بسا در همه افراد رخ می‌دهند. با این حال، این نکته نیز بدیهی است که اکثر افرادی که افکار مزاحم را تجربه می‌کنند، مبتلا به اختلال و سواسی جبری نیستند، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که احتمالاً افراد مبتلا و غیرمبتلا به اختلال و سواسی جبری تنها از

1. Social desirability

نظر واکنش‌های هیجانی و پاسخ‌های رفتاری با یکدیگر متفاوت هستند. این مسئله نقشی کلیدی در درک شناختی اختلال وسوسی جبری دارد که بهوسیله سالکووس کیس (۱۹۸۵) شرح داده شده است، این مسئله به طور کامل در بخش ۱.۸ با عنوان نظریه شناختی و مفاهیم ضمنی آن مطرح شده است.

۱.۳ شیوع اختلال وسوسی جبری و انواع اصلی آن

نتایج برخی از مطالعات شیوع‌شناسی اولیه حاکی از آن است که اختلال وسوسی جبری ممکن است اختلال شایعی در جمعیت عمومی باشد، با این حال، بی‌شک نتایج مقیاس‌های غربالگری در معرض خطر تشخیص مثبت کاذب قرار دارند. در پژوهشی که در بریتانیا انجام شد (تورس و همکاران، ۲۰۰۶) شیوع اختلال وسوسی جبری نسبتاً پایین یعنی در حدود ۱.۲ درصد گزارش شده است که با رقم مشابه ۱.۱ درصد که در جامعه آماری بزرگی در ایالات متحده به دست آمده است، همخوانی دارد (روسیو و همکاران، ۲۰۱۰؛ تورس و همکاران، ۲۰۰۶). نکته حائز اهمیت در مورد این تفاوت واضح با مطالعات اولیه این است که اختلال وسوسی جبری یک نشانگان کیفی تمایز نیست، زیرا تشخیص آن به احتمال زیاد بیشتر از اینکه به الگوی علائم‌شناسی وابسته باشد به سطح ناتوانی و تداخل آن با زندگی فرد بستگی دارد. بر این اساس، شیوع اختلال وسوسی جبری در طول عمر (براساس معیارهای DSM-IV، تجدیدنظر شده در سال ۱۹۹۴) بین ۰.۵ الی ۳.۵ درصد برآورد شده است. به طورکلی، اختلال وسوسی جبری در زنان شایع‌تر از مردان (۱.۴۴ به ۱) است (تورس و همکاران، ۲۰۰۶) و به نظر می‌رسد زنان در طول زندگی خود حدود یک و نیم الی دو برابر بیشتر از مردان معیارهای اختلال وسوسی جبری را برآورده می‌کنند (انگست و همکاران، ۲۰۰۴؛ کارنو و همکاران، ۱۹۸۸). با این حال، این نسبت‌ها ممکن است وابسته به سن باشند، چراکه شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد مردان ممکن است موارد بیشتری را قبل از سن ۱۰ سالگی گزارش کنند (روسیو و همکاران، ۲۰۱۰). بروز دیرهنگام اختلال وسوسی جبری در زنان بیشتر دیده می‌شود (نستادت و همکاران، ۱۹۹۸).

اگرچه مقایسه‌های بین فرهنگی حاکی از آن است که اختلال وسوسی جبری شیوع یکسانی در بین فرهنگ‌های مختلف دارد (وایزمن و همکاران، ۱۹۹۴)، با این حال، به‌نظر می‌رسد این اختلال در گروه‌های اقلیتی فرهنگی خاص کمتر شایع است؛ البته این موضوع می‌تواند به این علت باشد که گزارش علائم اختلال ممکن است منجر به انگ زنی^۱ (برچسب خوردن منفی از نظر اجتماعی) شود (کارنو و همکاران، ۱۹۸۸).

به‌طورکلی، در طبقه‌بندی تشخیصی گستردگر، شکل و محتوای وسوسه‌ها و رفتارهای اجباری از تنوع بسیاری برخوردار است، به همین دلیل اختلال وسوسی جبری غالباً به عنوان اختلالی بسیار

ناهمگن در نظر گرفته می‌شود. این امر باعث شده است تا محققان به دنبال پاسخ این سؤال باشند که آیا انواع فرعی معنی‌داری از این اختلال وجود دارد که بتواند به درک بهتر علل و پیامدهای آن منجر شود یا خیر. از این‌رو، رویکردهای تحلیلی عاملی با استفاده از مطالعات گسترده در زمینه عالم‌گزارش شده، دسته‌بندی‌ها یا زیرگروه‌های وسیعی از عالم‌را ارائه می‌کنند که احتمالاً از نظر علم‌شناسی و نتایج درمانی با پیامدهای متفاوتی همراه هستند. برای مثال، ماتایس_کولس و همکارانش براساس مطالعات تحلیلی عاملی خود، ابعاد مختلف اختلال و سواسی جبری را مورد بررسی قرار دادند و درنهایت چهار نوع عالم‌ت (تقارن، نظم و ترتیب، احتکار، آسودگی، تمیزی و افکار و سواسی، وارسی) را مشخص کردند. به عقیده آنها این زیرگروه‌ها از نظر الگوهای متفاوت همبودی، انتقال ژنتیکی، سطوح عصبی و همچنین پاسخ درمانی با یکدیگر مشترک هستند (ماتایس_کولس و همکارانش، ۲۰۰۵). البته وسوس احتکار^۱ تنها زیرگروه مرتبط با اختلال و سواسی جبری است که براساس شواهد کاملاً متفاوت از سایر انواع اختلال و سواسی جبری می‌باشد.

اختلال احتکار تا همین اواخر به عنوان نوعی از اختلال و سواسی جبری در نظر گرفته می‌شد (پرتوسا و همکاران، ۲۰۱۰؛ سیمن و همکاران، ۲۰۱۰)، اما به علت وجود تفاوت‌هایی در متغیرهای پدیدار شناختی و پیامدهای درمانی، درنهایت در DSM-V به عنوان اختلالی مجزا در نظر گرفته شد (انجمن روان‌پزشکی آمریکا، ۲۰۱۳؛ ماتایس_کولس و همکاران، ۲۰۱۰). در اینجا اختلال احتکار به‌طور جامع مورد بحث قرار نخواهد گرفت (برای اطلاعات بیشتر راجع به اختلال احتکار به بخش ۴. رجوع کنید). جز اختلال احتکار، سایر زیرگروه‌های اختلال و سواسی جبری، از نظر زیربنای فرآیندهای روان‌شناختی (به‌جای مجموعه‌ای از عالم) بیشتر از آنکه تفاوت داشته باشند، به یکدیگر شیوه هستند.

براساس تعاریف تشخیصی رایج، اگرچه ممکن است وسوس‌ها یا رفتارهای اجباری هر کدام به‌תنهایی ظاهر شوند (تورس و همکاران، ۲۰۰۶)، اما اکثر قریب به اتفاق افراد مبتلا به اختلال و سواسی جبری هر دو مورد را تجربه می‌کنند (فوآ و کوزاک، ۱۹۹۵). به عقیده ما در اختلال و سواسی- جبری، همیشه هر دو مورد وسوس‌ها و رفتارهای اجباری در کنار یکدیگر وجود دارند، اما ممکن است فردی که به ارزیابی این موارد می‌پردازد، نتواند جنبه «ناییدای^۲» اختلال و سواسی جبری را مورد شناسایی قرار دهد برای مثال، فرد ممکن است نتواند تفاوت بین افکار مزاحم (وسوس‌ها) و نشخوارهای فکری که به دنبال ارزیابی این افکار می‌آید را تشخیص دهد (رفتارهای اجباری) (در این زمینه به سالکووس‌کیس و وستبروک، ۱۹۸۹ مراجعه کنید). به همین ترتیب، برخی افراد در غیاب افکار مزاحم و معانی منفی، رفتارهای اجباری را نشان می‌دهند که ممکن است در فرآیند ارزیابی و

1. Obsessional hoarding

2. Missing' aspect

فرمول‌بندی^۱ به این مسائل پی برند؛ همان‌طور که در بخش ۲ توضیح داده خواهد شد، این امر احتمالاً به‌ویژه در موارد مزمن‌تر با رفتارهای اجباری بسیار مکرر و دشوارتر همراه است. علاوه‌براین، در بسیاری از افراد وجود هم‌زمان چند علامت از زیرمجموعه‌های اختلال وسوسی جبری دیده می‌شود. به همین دلیل تفکیک این موارد به گروه‌های مجزا ممکن است قدری دشوار باشد. برای مثال، در پژوهشی ۲۶ درصد از شرکت‌کنندگان نتوانستند به‌طور دقیق در یکی از زیرگروه‌های اختلال وسوسی جبری ماتایس_کولس و همکارانش قرار بگیرند (ماتسونگا و همکاران، ۲۰۱۰)؛ بنابراین، این اختلال می‌تواند به‌طور هم‌زمان خود را با طیف وسیعی از علائم نشان دهد؛ به عبارتی دیگر علائم گوناگون اختلال وسوسی جبری می‌تواند در آن واحد در فردی خاص دیده شود. با این حال، اگرچه این مسئله می‌تواند برای درمانگر گیج‌کننده باشد، به‌نظر می‌رسد که از نظر ماهیت پدیده، اشتراکاتی بین «زیرگروه‌های مختلف اختلال وسوسی جبری» وجود دارد که با فرآیندهای روان‌شناختی گفته شده همخوانی دارد. درک این موضوع به شما و فرد مبتلا به اختلال وسوسی جبری کمک می‌کند تا بتوانید با با هر شکل و ظاهری از این مشکل مقابله کنید.

۱.۴ تظاهرات رایج اختلال وسوسی جبری

۱.۴.۱ ترس از آلودگی^۲

وسواس آلودگی به دلیل شیوع بالا (حدود ۲۵ تا ۵۰ درصد در افراد مبتلا به اختلال وسوسی جبری) و اثرات رفتاری آشکار مانند شست‌وشوی زیاد، تمیزکاری و اجتناب، یکی از شناخته‌شده‌ترین اشکال اختلال وسوسی جبری محسوب می‌شود (روسیو و همکاران، ۲۰۱۰؛ راسموسن و آیزن، ۱۹۹۰؛ راسموسن و آیزن، ۱۹۹۲). «آلودگی» می‌تواند طیف گسترده‌ای از ترس‌های خاص نظیر ترس از تماس یا خطر انتقال میکروب‌ها و بیماری‌هایی که متأثر از باورهای فرهنگی، موقعیتی و تاریخی هستند را در برگیرد، عمدتاً کانون این ترس‌ها ریشه تاریخی دارد. این موارد می‌توانند به صورت غیراختصاصی (مشخص نشده) مثل «میکروب‌های مصر» یا دربرگیرنده طیفی از بیماری‌ها، نظیر ایدز، آنفولانزای خوکی، توکسوپلاسموز، یا ابولا باشند که نشان‌دهنده خطرهای شایع نامحسوس هستند. علاوه‌براین، سومومی نظیر آربیست^۳، سفیدکننده (وایتکس) و مواد سرطانزا که به‌سختی قابل تشخیص هستند نیز می‌توانند کانون ترس‌ها باشند. اخیراً مفهوم «آلودگی ذهنی» (آلودگی بدون تماس فیزیکی، بدون انتقال و بدون وجود مواد آلوده) یعنی احتمال آلوده شدن یا جذب ویژگی‌های منفی دیگران یا گروه خاصی از افراد شدن، مورد توجه قرار گرفته است (به بخش ۴.۳ مراجعه کنید). در وسواس آلودگی، آلودگی

1. Assessment and formulation
2. Contamination fear
3. Asbestos

به عنوان امری خطرناک، مسری و شدید در نظر گرفته می‌شود که حتی با وجود گذشت زمان بسیار طولانی هم از بین نمی‌رود.

پاسخ‌های هیجانی به آلودگی ادراک شده عموماً شامل ترس و انزعاج (چندش) می‌شود، در این بین احساس انزعاج به طور فزاینده‌ای به عنوان یک مؤلفه مهم شناخته می‌شود. براساس تحقیقات تجربی کاهش احساس انزعاج ممکن است نسبت به کاهش پاسخ‌های اضطرابی به مدت زمان بیشتری احتیاج داشته باشد (مک کی، ۲۰۰۶). احساس انزعاج و ترس هر دو می‌توانند در استدلال هیجانی که منجر به تقویت ترس می‌شود نقش داشته باشند (وروورد و همکاران، ۲۰۱۳؛ راکمن و همکاران، ۲۰۱۵)؛ به عبارت دیگر، تجربه هیجانات منفی دلیلی برای وقوع اتفاق ناگوار تلقی می‌شود (به بخش ۱.۸.۱ مراجعه کنید). این موضوع کماکان بحث برانگیز باقی مانده است، زیرا شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد با وجود اینکه اضطراب می‌تواند منجر به افزایش احساس انزعاج شود، اما احساس انزعاج آنقدر هم باعث افزایش اضطراب نمی‌شود (ادواردز و سالکوس کیس، ۲۰۰۶)، این مسئله نشان‌دهنده آن است که شاید احساس انزعاج عامل اصلی ترس از آلودگی نباشد، بلکه تنها پیامدی از آلودگی است که باید مورد توجه قرار گیرد.

گاهی وسایس آلودگی به دلیل فرآگیر بودن، بیشترین تأثیر را بر اعضاء خانواده و اطرافیان فرد مبتلا به اختلال و سواسی جبری دارد (آلبرت و همکاران، ۲۰۱۰ الف؛ استوارت و همکاران، ۲۰۰۸). اطرافیان اغلب ملزم به تقداً و پیروی از استانداردهای نظامی مشابه با فرد مبتلا به اختلال و سواسی جبری می‌شوند، با این حال، عدم وجود باورهای مشترک درباره عوامل برانگیزاندۀ ترس از آلودگی به ناچار منجر به عدم موفقیت آنها و درنتیجه افزایش تعارض یا استرس در این افراد می‌شود.

۱.۴.۲ وارسی و سایر اشکال بازبینی

وارسی^۱ اغلب به منظور کسب اطمینان از وقوع یا عدم وقوع رویدادهای ناگوار یا انجام امور خاص به شیوه‌ای مطمئن (بازبینی) صورت می‌گیرد. در برخی از افراد وارسی کردن، رفتار کاملاً مشهود است و وارسی در اختلال و سواسی جبری که حول محور اجتناب از آسیب می‌چرخد، به عنوان زیرگروهی متمایز از این اختلال پیشنهاد شده است (ماتایس_کولس و همکارانش، ۲۰۰۵). یافته‌های شیوع شناسی نشان می‌دهد که وارسی شایع‌ترین نوع رفتارهای اجباری است (راسموسن و آیزن، ۱۹۹۲؛ روسيو و همکاران، ۲۰۱۰). وارسی می‌تواند در برگیرنده طیف وسیعی از رفتارها نظیر چشم دوختن به شئی خاص برای اطمینان از درستی آن، تکرار برخی اعمال، مرور ذهنی و اطمینان‌خواهی باشد. البته رفتارهای وارسی تنها محدود به این موارد نمی‌شوند و بسیاری از موارد دیگر را نیز در بر می‌گیرند.